

Γέροντας Θαδδαίος: Ο πόλεμος των λογισμών και η υποδούλωση στους λογισμούς... είναι μια αδιάλειπτη μάχη

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Θεοτοκίον

«Ω Παναγία Θεοτόκε, Ιησούν τον γλυκύτατον

τεκούσα τους υμνούντάς σε νυν, περίσωζαι λιταίς σου,

εκ πάσης περιστάσεως, και κινδύνων αδοκήτων».

1. Πρέπει πάντοτε να είμαστε προσεκτικοί στο να ευαρεστούμε τον Κύριο με κάθε μας έργο η σκέψη. Ναι, ακόμα και με τις σκέψεις. Κάθε μας έργο που κάνουμε σ αυτό τον κόσμο είναι έργο Θεού.

2. Αν αγαπούσαμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά, δεν θα υποκύπταμε ποτέ στην

αμαρτία σε όλη μας τη ζωή, διότι θα ήταν Εκείνος μαζί μας. Εκείνος είναι η φλόγα που έχει τη δύναμη να κατακάψει καθετί ακάθαρτο και κάθε αμαρτία. Τίποτα ανίερο δεν θα εισερχόταν στην ψυχή μας.

Θεοτοκίον

«Μεμολυσμένον όντα τον νουν μου, Παρθένε,

ταις αμαρτίαις, συ μόνη Αμόλυντε, εκλιπαρώ,

αποκάθαρσον νυν ταις πρεσβείαις σου».

3. Επειδη ζούμε ένσαρκα και είμαστε ακάθαρτοι, κάθε φορά που θέλουμε να δείξουμε την αγάπη μας για τον πλησίον, συναντάμε το εμπόδιο των σωματικών μας παθών. Πρέπει να διαχωρίσουμε την αγάπη από τα πάθη. Τα πάθη είναι καρποί των δαιμόνων. Πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας στη θεία αγάπη, η οποία δεν κάνει διακρίσεις. Η θεία αγάπη δεν είναι εγωκεντρική – είναι αγάπη που περικλείει τα πάντα και βρίσκει χαρά σε καθετί.

Ο πόλεμος των λογισμών και η υποδούλωση στους λογισμούς... είναι μια αδιάλειπτη μάχη. Δεν σταματά ποτέ. Ωστόσο, αν κάποιος με τη βοήθεια του Θεού γίνει πιο γνωστικός περί την απόκρουση των επιθέσεων των λογισμών, θα καταλάβει ότι αυτές οι επιθέσεις είναι επιθέσεις του διαβόλου και θα αναφωνήσει,

«Αχ Κύριε! Τι βρωμιά υπάρχει μέσα μου! Μου ήρθε ο λογισμός ότι ο τάδε και ο τάδε με προσέβαλε, κι ο λογισμός δεν λέει να με αφήσει... Κατόπιν, άκουσα για τον πόλεμο σε τούτη και την άλλη χώρα, και και για την αδικία που γίνεται εδώ κι εκεί. Και ξανά οι λογισμοί δεν λένε να με αφήσουν σε ησυχία, και ξεκίνησα να διατυπώνω την άποψή μου. Έξαφνα, η ειρήνη μέσα μου σκόρπισε – άρχισα να κόβω γνώμες...».

Πρέπει να εναποθέσουμε τα πάντα στον Κύριο. Αυτός θα φροντίσει τα πάντα στον

κόσμο.

Οι λογισμοί μας δεν πρέπει να ανακατεύονται με αυτά τα επίγεια πράγματα. Αν τους αφήνουμε να το κάνουν αυτό, θα είμαστε πάντοτε σε εμπόλεμη κατάσταση με τον κόσμο, θα μαλώνουμε με τα λόγια και τους λογισμούς, και δεν θα έχουν ειρήνη. Στο τέλος της επίγειας ζωής μας θα αποκαλυφθεί αίφνης ότι έχουμε συνηθίσει να αντιπαρατιθέμεθα διαρκώς.

Θεοτοκίον

«Φιλάγαθε Μαριάμ, ταις σαις πρεσβείαις αγάθουνον,

την ρυπαράν μου ψυχήν, και ρύσαι κολάσεως,

και πάσης κακώσεως, σον θερμόν οικέτην,

τον εκ πόθου ανυμνούντά σε».

4. Μια καταιγίδα λογισμών νοητικής σύγχυσης, έπειτα από εξομολόγηση, όπου ο άνθρωπος έχει ακούσει τις συμβουλές του πνευματικού του πατέρα, σημαίνει ότι ο άνθρωπος αυτός ενέδωσε στην υπερηφάνεια και ότι ξεκίνησε πόλεμο με τους λογισμούς του ενάντια στον πνευματικό του πατέρα. Ο Κύριος το βλέπει αυτό και επιτρέπει στους πειρασμούς να πέσουν πάνω στον άνθρωπο αυτό.

5. Όταν ένας άνθρωπος χάνει τη Χάρη, δεν το συνειδητοποιεί για αρκετό καιρό και νομίζει ότι είναι ακόμα σε κατάσταση Χάριτος, διότι οι λογισμοί του είναι ακόμα ζωντανοί. Δεν συνειδητοποιεί ότι ψυχράνθηκε και κινδυνεύει να χάσει την αιώνια ζωή.

Θεοτοκίον

«Νενεκρωμένον μου τον νουν, τη της ζωής ενεργεία,

της εκ σου φανερωθείσης εν Κόσμω εξανάστησον, Αγνή,

και προς ζωήν οδήγησον·

συ γαρ τη του Υιού σου ισχύϊ Άδην κατέλυσας».

6. Βάλτε έναν ταπεινό και πράο άνθρωπο στον Άδη κι εκείνος θα δείτε ότι δεν θα διαμαρτυρηθεί.

7. Μεγάλοι πειρασμοί (δεινά) προηγούνται η έπονται του καλού που μας δίνει ο Κύριος. Αυτό συμβαίνει ώστε η ψυχή να μη γεμίσει με υπερηφάνεια.

Θεοτοκίον

«Νυν Ναούς Θεού, του εν σοι Λόγου σκηνώσαντος,

δείξον ευσπλάγχνως, ω Παρθένε Αγνή,

τους τη θερμή εγκαυωμένους προστασία Σου».

8. Ο Κύριος θέλησε να σαρκωθεί, διότι ήξερε ότι τα λογικά όντα δεν θα διατηρήσουν την κατάστασή τους. Πρέπει να επιστρέψουμε στην αυθεντική μας κατάσταση, της αγνότητας, πραότητας, ταπείνωσης και αγαθοσύνης, προκειμένου να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό, ο Οποίος είναι αγάπη.

9. Μόνο όταν ο άνθρωπος εισέρχεται σε κοινωνία με τους αγγέλους και τους Αγίους, ικανώνεται η ψυχή να κατανοήσει τα Θεία. Ο Κύριος επιτρέπει κάποιες φορές να συμβεί αυτό σε έναν κανονικό άνθρωπο.

Όταν ένας άνθρωπος που υποφέρει, δεν βρίσκει ανάπαυση και παραμυθία από κανένα πάνω στη γη, και νιώθει παραμελημένος και απερριμμένος απ όλους, έρχεται ο Κύριος και παρηγορεί την ψυχή του.

Θεοτοκίον

«Όλη, Κόρη, ούσα όλη καλή, όλη φασφόρος,

Θεοφόρος τε και λαμπρά,

λάμπρυνον τα όματα ψυχής μου,

και φωτοφόρον με όλον απέργασαι».

10. Όταν μια ψυχή παραμένει ταπεινή, ο Κύριος την φωτίζει ολοένα και περισσότερο.

11. Υπάρχουν άνθρωποι που είναι ενωμένοι με τον Θεό σε τέτοιο βαθμό, που δεν

αγγίζει ποτέ το μυαλό τους ακάθαρτος λογισμός. Δεν εισέρχονται ποτέ με τους λογισμούς τους σε κάποιου είδους επαφή με τα πεπτωκότα πνεύματα.

Θεοτοκίον

«Ο Σταυρός του Υιού σου, παρθενικόν καύχημα,

πάσί σου τον Τόκον υμνούσι, δύναμις πέφυκεν,

ου η προσκύνησις και το προς σε καταφεύγειν,

πάθη θεραπεύουσι ψυχής και σώματος».

12. Βλέπουμε από το παράδειγμα του αγίου Ιακώβου του Νηστευτού ότι ο στόχος των πεπτωκόντων πνευμάτων είναι να ωθήσουν τους ανθρώπους να διαπράξουν αμαρτίες, ώστε να χάσουν τη δωρεά της θεραπείας και της θαυματοποιίας.

Ήχος Β . Ότε εκ του ξύλου Σε νεκρόν.

«Σώσαι το σον πλάσμα βουληθείς,

της Οικονομίας το όντως μέγα Μυστήριον,

χάριν εξεπλήρωσας, ω Ιησού Αγαθέ,

και τιμή εξηγόρασας τον σύμπαντα Κόσμον,

Αίματος τιμίου σου, Χριστέ γλυκύτατε·

όθεν σου δεόμεθα πίστει,

στήριξον ημάς Ιησού μου,

εν ταις εντολαίς σου, Υπεράγαθε».

13. Αποσπώμαστε πολύ και η συγκέντρωσή μας είναι αδύναμη. Είμαστε σαν ένας σπασμένος καθρέφτης που καθρεφτίζει την πραγματικότητα μέσα στα μικρά θραύσματά του, μέχρι η δύναμη του Θεού να μας κάνει και πάλι ακέραιους, ικανούς να καθρεφτίσουμε πιστά την εικόνα Του.

Τέλος και τω Θεώ δόξα!

Ωδή Γ .

«Σταυρέ σκήπτρον άγιον του Χριστού, τους σε προσκυνούντας

καταξίωσον εσαεί, τω Κτίστει Θεώ καθυπακούειν, και

υπ αύτοϋ βασιλεύεσθαι ποιήσον».

Από το βιβλίο: «Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας».

Εκδόσεις » Εν πλω «

Πηγή: hristospanagia.gr